

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.I.20.176/2023/4.

A felperes: Felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: dr. Németh Gábor ügyvéd

(cím4)

Az alperesek: I. r. Alperes1

(cím2)

II. r. Alperes2

(cím3)

Az alperesek jogi képviselője: Szajki Ügyvédi Iroda (dr. Szajki Zoltán ügyvéd)

(Cím5)

A per tárgya: tulajdonjog megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék 18.P.20.084/2022/28.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma: Felperes 30.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek személyenként 148.114 (száznegyvennyolcezer-száztizennégy) forint másodfokú perköltséget, továbbá az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-090600418 számú bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számlájára jelen ítélet keltétől számított 60. napig 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket. A fellebbezési illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a felperes adóazonosító jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A település1-i 644 hrsz-ú, természetben a Cím7 szám alatti ingatlant végrehajtó önálló bírósági végrehajtó 2021. évben elektronikus árverésen értékesítette az I. r. alperesnek 27.000.000 forint vételáron.

[2] A Vármegyei Kormányhivatal határozat száma1/1/2021.06.02. sorszámu határozatával az I. r. alperes 1/1 arányú tulajdonjogát árverési vétel címén bejegyezte az ingatlanra.

[3] Ezt követően az ingatlan felújításra került, majd 2022-ben az I. r. alperes azt testvérének, a II. r. alperesnek ajándékozta. Az ingatlanügyi hatóság a II. r. alperes tulajdonjogát ajándékozás jogcímén 309206/3/2022.06.01. sorszámu határozatával bejegyezte az ingatlan-nyilvántartásba.

[4] A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a település1-i 644 hrsz-ú ingatlan 1/2-ed tulajdoni illetőségét 2021. június 2. napján végrehajtási árverés útján megszerezte.

[5] Kérte, hogy a bíróság tulajdonszerzésének megállapításával egyidejűleg 1/2 arányú tulajdoni hányadának – a II. r. alperes nevén nyilvántartott 1/1 tulajdoni hányad 1/2 hányadra történő csökkentésével egyidejűleg – bejegyzése érdekében keresse meg az ingatlanügyi hatóságot.

[6] A fentiek tüzésére is kérte kötelezni az alpereseket.

[7] Keresetét azzal indokolta, hogy az ingatlan árverését megelőzően megállapodott az I. r. alperessel az ingatlan árverési vételárának közös kifizetésében és a közös tulajdonszerzésben, a közös felújításban, értékesítésben és a nyereség egymás között egyenlő arányban történő felosztásában.

[8] Előadta, megállapodásuk kiterjedt arra is, hogy árverezőként az I. r. alperes fog eljárni, és utóbb intézkednek 1/2 arányú tulajdonjogának bejegyzése érdekében.

[9] Állította, ennek megfelelően szóban meghatalmazást adott az I. r. alperes részére az árverésen történő eljárásra, és a vételár ráeső, 13.500.000 forintot kitevő részét át is adta neki. Ez utóbbi állítása igazolására indítványozta az I. r. alperes számláját vezető pénzügyi intézet megkeresését.

[10] Álláspontja szerint közte és az I. r. alperes között az árverést megelőzően, szóbeli megállapodásuk alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:498. §-a szerint polgári jogi társaság jött létre az ingatlan árverésen történő megvásárlására, ez alapján ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerezte az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát.

[11] Kifejtette, a polgári jogi társasági szerződéssel arra vállaltak kötelezettséget, hogy "közös céljuk elérése érdekében együttműködnek": e közös céljuk az ingatlan megszerzése és felújítása, majd haszonnal történő értékesítése és a vételár egymást között egyenlő arányban való felosztása volt. A polgári jogi társasági szerződés létrejöttének valamennyi feltétele teljesült, ezért az I. r. alperes a polgári jogi társaság képviselőjében, így felperesi képviselőben is eljárva szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát.

[12] Úgy vélte, az általa állítottakat igazolja egyrészt, hogy közte és az I. r. alperes között korábban már létrejött és teljesedése ment hasonló együttműködési megállapodás egy tatabányai ingatlanra, másrészt, hogy a perbeli ingatlan felújítási munkálatait 2022. február 28. napjáig közösen végezték és a projekt (az ingatlan árverési vételára + árverési költség + a felújítás bekerülési költségei) 93.299.614 forint összegű költségeit fele-fele arányban viselték. Tanúkkal, hangfelvétellel és Viber üzenetváltásokkal kívánta bizonyítani a közös tulajdonszerzési akaratot és a közös költségen történt felújítást.

[13] Rámutatott, a II. r. alperes ingyenesen szerezte meg az I. r. alperestől az ingatlan tulajdonjogát, ezért nem hivatkozhat a közhitelesség védelmére. Előadta, hogy a Ptk. 5:39. § (1) bekezdésének megfelelően átruházással csak a dolog tulajdonosától lehet a tulajdonjogot megszerezni, ezért a II. r. alperes az alperesek által megkötött ajándékozási szerződés tartalmától függetlenül az ingatlan 1/2-tulajdoni illetőségén nem szerezhetett tulajdonjogot.

[14] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

[15] Vitatták, hogy az I. r. alperes és a felperes polgári jogi társaságot létesített volna.

[16] Állították, az I. rendű alperesnek nem volt szándékában az ingatlant a felperessel közösen megvásárolni, felújítani, értékesíteni: az árverési vétel során személyesen járt el, az ingatlant a maga javára vásárolta, az árverési vétel során nem képviselte sem a felperest, sem harmadik személyt.

[17] Álláspontjuk szerint tulajdonszerzés céljából nem is hozható létre polgári jogi társaság, mert az nem jogi személy, és bár saját névvel rendelkezhet, de saját neve alatt nem szerezhet jogokat és nem vállalhat kötelezettségeket, ezért nem rendelkezik tulajdonszerzési képességgel sem: csak tagjai szerezhetnek jogokat és kötelezettségeket. A polgári jogi társaság Ptk. 6:506. §-a szerinti képviselői szabályai szerint a tagok a szerződésben feljogosíthatják ugyan valamelyik tagot a többi tag harmadik személyekkel szembeni

képviselőre, de ez esetben is csak a tagok és nem a társaság képviselőéről van szó. Ezért a polgári jogi társaság semmilyen módon nem tudja ingatlan tulajdonjogát megszerezni, és az sem lehetséges, hogy a tag valamelyike a másik/többi tag javára is tulajdonjogot szerezzen. Tulajdonjogot csak a tag szerezhethet, kizárólag saját javára, és a tulajdonszerzést követően – tulajdonjogát megtartva – bocsáthatja legfeljebb a társaság használatára az ingatlant.

[18] Megjegyezték azt is, árverési vétel esetében más személy képviselőjében nem szerezhető tulajdonjog, mivel a képviselő szabályai rendszertanilag a Ptk. általános kötelmi rész rendelkezései közé tartoznak, így árverés esetén a képviselő szabályai nem alkalmazhatóak.

[19] Arra is kitértek, hogy meghatalmazott/képviselő útján ingatlan tulajdonjoga csak és kizárólag akkor szerezhető meg érvényesen, ha kifejezett, a szükséges tartalmi elemekkel bíró, a jogszabályi követelményeknek megfelelő írásbeli meghatalmazás készül, ilyen létét pedig a felperes sem állította.

[20] Előadták, a II. rendű alperes tulajdonjogát az I. rendű alperestől származékos szerződmóddal, jóhiszeműen, a közhiteles nyilvántartásban bízva, a felperes tulajdoni igényéről nem tudva szerezte.

[21] Azt is megjegyezték, a köztük létrejött jogátruházási szerződés nem képezi a per tárgyát, mert érvénytelensége megállapítása iránt a felperes nem terjesztett elő kereseti kérelmet.

[22] Ellenezték a felperes által indítványozott bizonyítás lefolytatását. Az I. r. alperes nem adta meg a felmentést a számláját vezető pénzügyintézetnek a banktitok alól.

[23] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[24] Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesek részére személyenként 296.228 forint perköltséget, továbbá az állam javára 1.500.000 forint eljárási illetéket.

[25] Az elsőfokú bíróság a keresetet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 2. § (2) bekezdése szerinti korlátok között bírálta el.

[26] Kiemelte, a felperes kereseti kérelmét arra alapította, hogy a közte és az I. r. alperes között létrejött polgári jogi társaságra tekintettel az I. r. alperes a nevében és képviselőjében is eljárva vett részt az árverésen, ezért árverés jogcímen megszerezte az ingatlan ½ arányú tulajdonjogát.

[27] Az ítélet indokolásában elsőként arra tért ki, hogy a polgári jogi társaság a Ptk. 6:498. §-a szerint a szerződő felek közötti együttműködést szabályozó szerződés, nem rendelkezik önálló, a tagjaitól elkülönült jogalanyisággal, ezért nem válhat polgári jogi

jogviszonyok alanyává, és nem lehet tulajdonos. Ugyanakkor elvárás, hogy a tagok közös rendelkezésre bocsássanak vagyont, és a polgári jogi társaság keretében végzett együttműködés is eredményezhet vagyonszaporulatot. E vagyonelemek tulajdonjogi kezelésére a közös tulajdon intézménye ad megoldást: a polgári jogi társaság céljára szánt vagy tevékenysége során keletkező vagyon a tagok (és nem a társaság) közös tulajdona lesz azzal, hogy a Ptk. 6:500. § (1) bekezdése alapján az el nem használható dolgok (pl. ingatlan) polgári jogi társaság keretében is legfeljebb a felek közös használatába kerülhetnek.

[28] Ezt követően vizsgálta a végrehajtási árverés szabályait. Megállapította, hogy az ügyben nem merül fel a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 132/E. § (6) bekezdésének alkalmazása, mert a felperes és az I. r. alperes nem volt együttes árverező. Az árverésen kizárólag az I. r. alperes vett részt, és a felperes nem adott neki írásban meghatalmazást az árverésen való képviselésére. Ezért a felperes nem volt árverési vevő.

[29] Idézte a Ptk. 5:41. § (3) bekezdését, mely szerint hatósági árverés esetén az árverési vevő szerzi meg a tulajdonjogot a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével. A konstitutív hatályú tulajdonjog bejegyzés alapjául szolgáló okirat a Ptk. 5:167. §-a, a Vht. 153. § (2) b) pontja, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 33. § (2) bekezdésére és 39. § (4) e) pontjára is figyelemmel az árverési jegyzőkönyv, amelyben árverési vevőként kizárólag az I. r. alperes került feltüntetésre, így kizárólag az I. r. alperes tulajdonjogát lehetett bejegyezni árverés jogcímén az ingatlan-nyilvántartásba. Ezért a felperes által csatolt Viber üzenetváltás és hangfelvétel nem alkalmas bizonyíték a felperes tulajdonszerzésére.

[30] Nem vizsgálta a felperes által hivatkozott, az alperesek által vitatott elszámolási kötelezettséget sem, miután a felperes keresete nem erre irányult.

[31] A felperes tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát is elutasította arra hivatkozva, hogy a felperes az indítványban nem jelölt meg a kereseti kérelem elbírálása szempontjából releváns tényt.

[32] Rögzítette, a felperes indítványt terjesztett elő az I. r. alperes folyószámláját vezető pénzügyintézet megkeresésével annak bizonyítására is, hogy az általa megjelölt időpontban megtörtént-e az I. r. alperes számlájára az árverési vételár fele összegének befizetése. Azt a tényt, hogy az I. r. alperes nem adta meg a banktitok alóli felmentést az I. r. alperes terhére értékelte, de megjegyezte, ez az ügy érdemére nem hatott ki, egyrészt, mert a felperes is azt állította, hogy az általa átadott összeget az I. r. alperes fizette be a pénzügyintézetnél, másrészt, mert árverés jogcímen kizárólag az árverésen részt vett árverési vevő szerezhetett tulajdonjogot.

[33] Miután a felperes nem szerzett tulajdonjogot az ingatlanon, elutasította a II. r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet is.

[34] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a keresetének történő helytadást, másodlagosan az ítélet hatályon

kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[35] Elsődleges fellebbezési kérelmében megismételte és fenntartotta az elsőfokú eljárás során előadott jogi érvelését.

[36] Külön felhívta a figyelmet arra, nem állította, hogy az ingatlan tulajdonjogát az általa és az I. r. alperes által létrehozott polgári jogi társaság szerezte volna meg, hanem mindvégig arra hivatkozott, a polgári jogi társaság keretében adott a Ptk. 6:11. §-ának mindenben megfelelő meghatalmazást az I. r. alperes részére az árverésen történő részvételre. A szándékuk mindvégig az volt, hogy az ingatlant saját nevük alatt, közösen, fele-fele arányban vásárolják meg.

[37] Mivel az ingatlan megszerzésére nem adásvétel útján került sor, a Ptk. 6:215. § (2) bekezdésének kötelező írásbeliséget elrendelő rendelkezései nem irányadóak: a jogviszony egyik eleme tekintetében sem volt szükség a meghatalmazás írásba foglalására.

[38] Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy az általa hivatkozott megállapodás mellett is legfeljebb közös használatukba kerülhetett volna az ingatlan. Álláspontja szerint a Ptk. 6:500. § (1) bekezdése nem alkalmazható a jogvita elbírálása során, mert az a felek által vagyoni hozzájárulásként rendelkezésre bocsátott dolgokra vonatkozó rendelkezést tartalmaz, az ő I. r. alperessel kötött megállapodása azonban arra irányult, hogy az ingatlant együtt, egyenlő arányban szerzik meg és újítyák fel. Az ingatlan tehát nem valamelyik fél által a cél megvalósítása érdekében rendelkezésre bocsátott vagyontárgy volt, hanem a megállapodás tárgya.

[39] Álláspontja szerint a felek egyébként el is térhetnek a Ptk. hivatkozott rendelkezésétől, és nem használható dolgok tekintetében is rendelkezhetnek úgy, hogy az közös tulajdonukba kerüljön. Úgy vélte, a csatolt üzenetváltás és hangfelvétel alapján egyértelműen megállapítható a felek azon szándéka, hogy az ingatlant közösen szerzik meg, és az is, hogy azt közös költségen, együtt újítyták fel.

[40] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalt állást arról, létrejött-e az általa hivatkozott polgári jogi társaság.

[41] Azt elismerte, hogy az árverési jegyzőkönyv árverési vevőként kizárólag az I. r. alperest tüntette fel, de bizonyítottan ítélte, hogy az I. r. alperes a képviselőjében is eljárva tette meg árverési ajánlatát, így közösen szerezték meg az ingatlant.

[42] Arra is hivatkozott, hogy tulajdonszerzéséhez nem volt szükség annak ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére, mert a Ptk. 5:38. § (2) bekezdése ezt kizárólag az átruházással történő megszerzésre vonatkozóan írja elő, a hatósági árverésen való tulajdonszerzésre a Ptk. szerződésekre vonatkozó általános szabályai nem alkalmazhatók. A Kúria Pfv. I. 21.165/2010. számú határozatára utalva állította, árverési vétel esetén a tulajdonszerzés az árverési jegyzőkönyv kiállításával bekövetkezik.

[43] Megjegyezte, ha a bejegyzés konstitutív hatályú lenne, annak elmaradása sem zárná ki tulajdoni igényének érvényesítését, ahogyan erre sor kerülhet pl. elbirtoklás esetén. Utalt a BH2007.75. számon közzétett eseti döntésre, melyben a Kúria akként foglalt állást, a házassági életközösség fennállása alatti árverés esetén az árverésen szerzett tulajdoni illetőség a házastársak közös vagyonává válik. Mindezek alapján álláspontja a Ptk. 5:37. §-ának értelmében, igényt tarthat tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére.

[44] A Vht. 132/E. § (2) bekezdésének c) pontjára utalva cáfolta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint kizárt árverés következtében közös tulajdon létrejött. Előadta, az I. r. alperes eljárásának következtében az árverezők elektronikus nyilvántartásának adatai nem a megállapodásuknak megfelelően kerültek rögzítésre, ez azonban nem zárja ki tulajdonszerzését.

[45] Arra is hivatkozott, az árverési vevő tulajdonjogának bejegyzésére nem magánokirat, hanem az árverési jegyzőkönyv mint közokirat alapján került sor, ezért az elsőfokú bíróság Inytv. 33. § (2) bekezdésére történő hivatkozása irreleváns.

[46] Előadta, az I. r. alperes az ingatlan kereseti kérelemmel érintett $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségére vonatkozóan érvényesen nem rendelkezhetett, így a II. r. alperes azon tulajdonjogot nem szerezhette.

[47] Másodlagos fellebbezési kérelmével a Pp. 381. §-a alapján kérte az ítélet hatályon kívül helyezését. Ezt indokolja álláspontja szerint, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalt érdemben állást a polgári jogi társasági szerződés létrejöttéről, így indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Az ezzel a kérdéssel összefüggésben felajánlott tanúbizonyítás mellőzését is sérelmezte.

[48] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

[49] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy az nem alapos.

[50] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítéltábla osztja az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat, azokat nem ismétli meg, a fellebbezés kapcsán csupán rámutat az alábbiakra.

[51] A felperes nem vitatta, hogy az árverésre vevőként személyesen nem regisztrált, ezért a bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az általa állított módon adott meghatalmazással (annak bizonyítottsága esetén) az I. r. alperes a felperes javára hatósági árverés útján szerezhette-e tulajdonjogot.

[52] Másodlagosan azt kellett vizsgálni, szerezhette-e a felperes, mint az általa állított polgári jogi társaság tagja ingatlan-nyilvántartáson kívül tulajdonjogot az ingatlanon.

[53] A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar az Elektronikus Árverési Rendszert a keresettel érintett árverés idején a Vht., valamint az elektronikus árverési rendszer informatikai alkalmazásának működtetésére vonatkozó részletes szabályokról szóló 27/2008. (XII. 10.) IRM rendelet (EÁR) alapján működtette.

[54] Az EÁR 18. § (1) bekezdése alapján az árverezők elektronikus nyilvántartásába adatot (kivéve a jelszó, az egyedi azonosító és az elektronikus levelezési cím módosítása) kizárólag a végrehajtó jegyezhetett be.

[55] A 25. § (1) bekezdése szerint az árverező a felhasználói nevének és jelszavának meghatározott árverés tekintetében történő aktiválását az elektronikus árverési rendszer felületén – az árverés befejezését megelőzően legalább 3 munkanappal – kérhette, melynek során nyilatkoznia kellett arról, hogy az árverési előleget befizette és nem minősül az árverésből kizárt személynek.

[56] Az EÁR 9. §-a alapján megállapított elektronikus árverezési rendszer felhasználói szabályzat lehetőség biztosít a meghatalmazott útján történő regisztrálásra is, azzal, hogy a regisztrációhoz adott meghatalmazás elkészítéséhez nem elegendő pusztán a Vht. 9. § alapján alkalmazandó Pp. meghatalmazásra vonatkozó formai követelményeinek teljesítése. Az EÁR Felhasználási Szabályzatának 7. pontja – mint *lex specialis* – a regisztrációhoz adott meghatalmazások esetén további kötelező tartalmi elemeket követel meg. Ennek értelmében a regisztrációhoz adott – írásbeli – meghatalmazásnak tartalmaznia kell a meghatalmazó személyazonosságát igazoló okiratának és lakcímkártyájának okmányazonosítóját, adóazonosító jelét, valamint az ezen okmányokban szereplő, a Vht. 132/E. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglalt adatait.

[57] A felperes nem adott a felhasználói szabályzatban foglaltaknak megfelelő meghatalmazást az I. r. alperes részére az elektronikus árverezési rendszerbe történő regisztrációra, ezért az I. r. alperes a felperest árverési vevőként abba nem regisztrálhatta.

[58] Nem alkalmazhatók a perben a Vht. 142. §-a alapján az ingatlanárverésekre is irányadó 132/E. §-a szerinti árverezői csoportra vonatkozó szabályok sem, mert nem történt meg a tulajdonszerzési arány megjelölésével a felperes és az I. r. alperes árverezők elektronikus nyilvántartásába történő együttes bejegyzése. Az elektronikus árverésen történő közös tulajdonszerzés pedig kizárólag árverezői csoportként történő regisztrációt követő nyertes árveréssel keletkezhet.

[59] A Ptk. 5:41. § (4) bekezdése és a Vht. 153. § (2) bekezdésének b) pontja alapján hatósági árverés esetén a tulajdonjogot kizárólag az árverési vevő szerezheti meg.

[60] A Ptk. 5:41. § (3) bekezdése alapján egyértelmű az is, hogy az árverési vevő tulajdonjogának megszerzésére a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével kerül sor.

[61] Ezért az EBH2011. 2310. (Kúria Pfv.I.21.165/2010.) számú eseti döntésben kimondottak, melyek szerint a tulajdonjog átszállása az árverési jegyzőkönyv kiállításához kötődik az új Ptk. hatálya alatt már nem irányadók.

[62] A fentiek szerint a felperes árverési vevőként vagy árverezői csoport tagjaként nem vett részt az árverésen, az ingatlan-nyilvántartásba tulajdonjogának bejegyzésére nem került sor, ezért árverési vétel jogcímén nem szerzett tulajdonjogot.

[63] Alaptalan a felperes azon hivatkozása is, hogy a konstitutív hatályú ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel szemben érvényesítheti tulajdoni igényét.

[64] A Ptk. 5:37. §-a alapján az ingatlantulajdonos akkor tarthat igényt arra, hogy tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezzék, ha a tulajdonjogot ingatlan-nyilvántartáson kívül szerezte.

[65] Erre csak akkor kerülhet sor, ha az igénylő törvény erejénél fogva szerez tulajdont (ilyen az egyes vagyonszövetségi formák keretében való tulajdonszerzés: pl. polgári jogi társaság).

[66] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az ingatlan, mint el nem használható dolog a Ptk. 6:500. § (1) bekezdése alapján a polgári jogi társaság tagjainak közös tulajdonába nem, legfeljebb közös használatába kerülhet, ezért kizárt, hogy a tag az ingatlanon a törvény erejénél fogva tulajdonjogot szerezzen.

[67] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróságnak nem kellett bizonyítást lefolytatnia arra és nem kellett állás foglalnia abban a kérdésben, hogy a felperes és az I. r. alperes között létrejött-e polgári jogi társaság. Ezért a felperes másodlagos, Pp. 381. §-ára alapított, az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme sem alapos.

[68] Miután a felperes I. r. alperessel szembeni keresete nem alapos, alaptalan a II. r. alperessel szembeni – I. r. felperessel szemben előterjesztett keresetén alapuló – igénye is.

[69] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[70] Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes alpereseknek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint megállapított, az elsőfokú eljárásban megállapított díj 50 %-át kitevő ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége, továbbá a költségfeljegyzési joga alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint számított 2.500.000 forint fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár Andrea s. k.

előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig s.

bíró